

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

2. Quæ præparatio Missionem debeat præcedere, & quomodo sit exercenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

4 TRACTATUS I.

jus muneris exercitio. Quæ actio dignior esse potest, quàm prædicatio verbi Dei, & Sacramentorum administratio? Et hoc in illis locis ubi verbum Dei adeo adulteratur, & Sacramenta quasi pedibus conculantur? Prædicando funguntur Missionarij legatione Dei, unde Apost. 2. Cor. 5. 20 *Pro Christo legatione fungimur*, ubi S. Th *id est, sumus legati Christi*. Legatus autem non suam, sed ejus à quo mittitur, agit personam; nec proprium, sed Domini sui officium exercet.

Ex his aliquod momentum appendi potest dignitatis Apostolicæ missionis, si eo quo oportet modo, & præparatione exerceatur.

ARTICULUS II.

*Quæ præparatio missionem debeat præcedere,
& quomodo exercenda.*

Salvator noster Christus Dominus missionem Apostolicam instituturus, antequam ad illam Apostolos eligeret, pernoctando in oratione seipsum voluit ad dignam electionem præparare. *Factum est autem in illis diebus, exiit in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei. Et cum dies factus esset, vocavit discipulos suos & elegit duodecim ex ipsis.* Luc. 6. v. 12. si per orationem tam prolixam, & vigilias integræ noctis se disponat æterni Patris Sapientia,

DE MISSIONARIIS. 5

pientia, ut dignos ministros suæ missionis Sanctos Apostolos eligat, quâ non præparatione indigebunt ipsi qui ad Apostolicum istud ministerium destinantur? *Species tibi datur*, inquit S. Ambrosi. super illum locum, *forma præscribitur, quam debeas emulari. Quid enim te pro salute tua (imo & pro salute tot animarum) facere convenit, cum vis aliquod opus pietatis (& præcipuè Apostolicæ missionis) adoriri, quando Christus missurus Apostolos oravit & solus & per totam noctem oravit? Sicut misit me Pater, & ego mitto vos*, inquit Christus Joannis 20. v. 21. ut scirent à quo, & quâ auctoritate mitterentur; ut autem rectè disponerentur, sequitur: *Hac cum dixisset insufflavit, & dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum.* Aptè huc faciet pulchra doctrina B. Alberti magni quondam Magistri nostri Angelici Doctoris, in paradiso animæ cap. 26. *Zelus animarum verus & perfectus est quando aliquis sanctis meditationibus, ferventibus desideriis, lachrymis, orationibus, vigiliis, jejniis, prædicationibus, confessionibus, consiliis, doctrinis, atque aliis bonis operibus pro salute animarum laborat. Quanta autem hac gratia sit, sic Beda describit: Quenam gratia sublimior, & Deo gratior esse potest, quàm eorum qui quotidiano exercitio alios ad auctoris gratiam student convertere, & crebrâ animarum fidelium acquisitione gaudium cœlestis patrie semper augere? Et paulò infra: Argumentum*

6 TRACTATUS I.

veri fervoris habet, qui nec vitam propriam, nec corpus curat, ut plures animas Christo lucrifaciat. Hunc zelum David habuit cum dixit:

Quis mihi tribuat ut ego moriar pro te Absalon fili mi, fili mi Absalon? 2. Reg. 18. v. 33. Et Apostolus cum dicit: Ego autem libentissime impendam, & superimpendam ipse pro animabus vestris 2. Cor. 12. v. 15 Et iterum: Quotidie morior propter gloriam vestram fratres, id est, mortis pericula sustineo. 1. Cor. 15 v. 13.

Mittendus erat Moyses ad eruendos filios Israël ex Ægyptiaca captivitate; Quæ & quanta non præcedunt ut ad istam missionem probetur idoneus? Legatur totum caput 3. Exod. Apparet inprimis Dominus in rubo ardenti, quo significabatur zelus ardens in spinis difficultatum. Cavetur Moyfi ne appropiet ad rubum nisi prius soluto calceamento de pedibus, scilicet operibus mortuis ab affectu, ut exponit gloss. interlin. Pro signo legitimæ missionis mandatur Moyfi, ut mittat manum in sinum, quæ apparuit leprosa, quo significabatur cognitio propriæ fragilitatis. Si tot & tantis signis præparari debebat Moyses ad missionem pro redemptione à captivitate corporali ex Ægypto, quanta requiretur dispositio ad missionem pro redemptione animarum à captivitate æternæ damnationis? Cognoscat ergo Missionarius se mitti ad opus maximè arduum, significatum per spinas, sed opus est ut ardeat fervore charitatis inter tot
vepres

I. DE MISSIONARIIS. 7

vepres persecutionum. Solvat calceamenta ex pedibus, scilicet ab affectibus passionibus, per veram mortificationem; imponat manum in sinum, & propriam imperfectionem agnoscat, nec præsumat tantum opus aggredi nisi suffultus divinâ gratiâ, quæ lepram propriæ fragilitatis abstergat. Appositè huc veniet modus quo Sanctissimus Pater noster DOMINICUS verus animarum zelotes, dum aggrediretur missionem contra perversissimos hæreticos Albigenes, est usus. Erat in Comitatu Episcopi Tholosani Fulconis & aliquot Abbatum, quos omnes Pontifex ad spiritualem illam expeditionem destinaverat. Monet ipse Fulconem ut Episcopali pompâ abjectâ hæreticam superbiam humilitatis exemplo expugnet, detrahit sibi calceos, rogat Episcopum ut idem faciat, cæteri Comites imitantur, & hoc humilitatis cultu per loca devia, per spinas & vepres ad locum accedunt, ubi cum hæreticis prædicationibus & argumentis erat decertandum. Et numquam præclariorem regulè victoriam. Nec mirum, cum enim hæreticorum Pater sit superbus Satanas, nulla esse possunt efficaciora arma ad ipsos debellandum & confundendum, quàm exercitia humilitatis, orationis & cæterarum virtutum.